Altera ſimiliter inducta eſt de noticia intuitiua/ que rōnabiliter apparebit/ ſi cōſideremus cōſequentias iſtas et ſimiles nō valere. Hec res ē intellecta. ergo hec res eſt. hec res eſt imaginata. ergo eſt. hec res eſt intuitiue viſa ꝑ ſuaꝫ ſpēm. ergo eſt. ſicut nec iſta hec eſt res cognita a deo intuitiue ꝑ ſuā eſſentiam. ergo iſta res eſt. demonſtrata re q̄ ē ſolum poſſibilis/ nec fuit/ nec erit. Tertia diſtinctio eſt de quidditatiua cognitōe rei Cognoſcitur itaq̄ʒ res. vno mō ſcḋm quid noīs/ ſic chimera cognoſcitur qꝛ ſcimus q̄d ſic̄ nomen ſignificat. ſ. chimera. Scḋo dr̄ res cognoſci q̄dditiue. qñ ſcitur qꝛ talis res eſt actu/ aut ſub quadā generalitate cognoſcūtur alique ſue ꝓprietates et cauſe. Si non admittitur hoc membrum diſtinctionis vix relinquetur aliqua cognitio quidditatiua de reb9 etiam creatis ꝛ viſibilib9.

Tertio modo ꝓpriiſſime q̄d eſt de re ſcitur. dū ipſa cognoſcitur ꝑ ſuam cām primā et totalē: Sic enim intelligitur illud phi. Scire ē reʒ ꝑ cām cognoſcere. ꝛ qm̄ illius ē cā ꝛc̄. Cognoſcimus h̄ q̄d eſt deus/ duob9 p̄mis modis Tertius vel eſt ꝓprius deo ſoli vel communicatus btifice viſioni. vbi facie ad faciem videbitur ſcm̄ nomē eius. ꝛ cātabitur id ipm. Magnificat aīa mea dn̄m.

Sequitur tractat9

ſextus dragmaticus ſuꝑ hoc verſu. Et mia eius a ꝓgenie in ꝓgenies ꝛc̄. Ubi de lamēto marie. ꝑ notulas centum.

r. Prima notula

Et mia eius a ꝓgenie in ꝓgenies timētib9 eū. Diſcipul9. Sētio queadmodū cōſonat in cātico ſuo maria cū pr̄e ſuo. cui9 in vno pſalmo eſt initiū. Miam et iudiciū cātabo tibi dn̄e. Timor itaq̄ʒ venit ex cōſideratione iudicij. Quid eſt igitur in hoc cātico iungere miam cū timore. niſi miam ꝛ iudiciū ꝑiter cātare: Quid p̄terea miam ꝛ timorem deo pſallere/ niſi exultare cū tremore: Sunt in hoc cātico tenor iuſticie ꝛ mollis cātus mie. Sed qō eſt. ſi maria iūxerit cantās ꝛ cōferēs in corde ſuo cū ſpūs exultatōne/ lamentū iuſticie/ p̄ſertim qꝛ dictū eſt q̄ in oēs affectionū voces ſe cantātis marie variabat affectus. Sic eni leuius induci poterimus nos peccatores ſp cū letis miſcere triſtia. deſiderare lectulū ſpōſi: ſʒ timere ſpeluncam inferni. girare ꝑ meridiem/ ſʒ flecti ad aquilonē/ ſperare de mia/ ſʒ timere iudiciū. ſcire tp̄s ridendi. et tempus flendi Si ſpes eleuat ad p̄ſumptiōem deprimat timor. ſed nō ad deſperatiōem. Reſiliat timor ab horore ſeueritatis ad placorē benignitatis. Dicat oīs xp̄ianus Impulſus euerſus ſum vt caderem ꝓpter miſeriam iniquitatū mearū. et dn̄s ſuſcepit me/ ſcḋm multitudinē miſerationū ſuaꝝ. Magr̄. Lamētata eſt abſq̄ʒ dubitatiōe cū multis/ tūc apud dei aures mētis ſue ploratib9 virgo beata. Abſit vt imitarer inertiā iudeoꝝ. quaꝫ ſub inducta ꝑabola pueroꝝ in foro ludentiū damnauit xp̄s. cecinim9 vob nec ſaltaſtis. lamētauimus nec ploraſtis. Iudei ſiquidē ſi ꝑ allegoriā loquimur. neq̄ʒ xp̄m mā ducantē cū eis. nec Iohem abſtinētē in heremo ſuſceperūt. ſed vtriq̄ʒ detraxerūt Sic mente corrupti hoīes/ oīa ad ſuū trahūt interitū. queadmodū egris aurib9 nec carmē placet nec lamentū. vt in corꝑalib9 non minus ſpūalibus cantib9 et aurib9. Diſcipulus Offert ſe qō dū ſederim9 ſuꝑ flumina babilonis huius exilij q̄d eligibilius ſit vt cantare et ſaltare vel lamentari et plorare: Magiſter. None ſolutiōem aperit nob q de ſedētib9 ſuꝑ flumina babilonis et flētib9 ſubiūgit. In ſalicib9 in medio eius ſuſpēdimus organa nr̄a. Deinde. Quō cantabim9 cāticū dn̄i in terra aliena. Legim9 xp̄m crebro ploraſſe ꝛ doluiſſe exultaſſe ſpiritu ſemel Maria ſemel exultauit in cantico. Johannes cuius hodie dum hec ſcribimus/ decollatiōis dies agitur. exultauit ſemel in vtero. O quotiens marie animā doloris gladius pertranſijt Johannes/ exemplar et preco penitentie. non minus operibus q̄ʒ p̄dicatione quotiens bene creditur lamentaſſe. Saltat herodiadis filia cum gaudio. et precium ſaltationis ſibi datur caput Johānis in diſco. Egrediūtur inquit Job de gaudentib9 Egrediuntur q̄ſi greges paruuli eorum et infantes eorum exultant luſibus Tenent tympanum et cytharam. et reſpondent ad ſonitum organi. ducunt in bonis dies ſuos. ꝛ in puncto ad inferna deſcendunt. Et quid eccleſiaſtes denunciet audi. Melius eſt ire ad domuꝫ luctus q̄ʒ ad domum conuiuij. Et iterū Riſum reputaui errorē. ꝛ gaudio dixi. Cur fruſtra deciperis. Diſcipulus. Nolo vexent te allegationes hm̄ōi que ſuppetunt

abſq3 numero. de gaudio vel triſticia ſtul/
toꝝ. qui dum letantur inſaniunt. dum tri/
ſtantur furiunt. Sit colloquiũ p̄ſens de la
mento ſponſe/dum adhuc pegrinata a ſpõ/
ſo. poſtq3 de canticis et epithalamio ſatis
abunde cõfabulati ſumus. Magr̄ Fiat vt
vis. et vnde vis exordiamur? Puto q̄ a la/
mento languoris ſponſe querentis ſpon/
ſum in lectulo quietis. i. p noctes cognitio
nis enigmatice et nõ inuenientis. S3 ne/
q3 p vicos et plateas ciuitatis dum anxia
circuit et diſcurrit. dum adiurat filias hie/
ruſalem ciuitatis que eſt libera mater nr̃a/
p obſecrationes ardentis deſiderij. Si in/
ueneritis inquit dilectũ meũ vt annuncietis
ei q2 amore langueo. Diſcipulus Imo
p̄us ſentio cõferendũ de lamento ſpõſe. cui
ſponſus/ob turpitudinẽ ſuã deformitatez
q3 dedit libellũ repudij q2 vetula ſc3 et rug/
grata. q2 depoſita a ſede ſtabilitatis ⁊ bono
ris. ſedet in puluere vanitatis. aut vagatur
egreſſa poſt veſtigia gregũ illoꝝ. q̄ ab vni/
tate gregis ſponſi ſe ſepant/aut certe fame/
lica inanis et egens effecta/paſcere q̄rit he
dos fedoꝝ deſiderioꝝ. iuxta tabernacula
paſtoꝝ/que ſunt cõuenticula hereticorum
iſtoꝝ q̄ verbis et exemplis/ab ouili paſto/
ris vnius qḋ vnicũ eſt/ſe diuidũt. nõ ami/
ci ſed ficti ſodales effecti. Fallor ſi nõ ſpon
ſas tales. vetulas et rugoſas. vagas et eſu/
rie cõſumptas. notabat pulcerrima mulie
rũ q̄uis genere maſculino loq̄ret. Nõ eni3
eſt in amore ſp̄uali maſculus aut femina.
Dixit ergo de ſponſo. Diſpſit ſupbos mẽ
te cordis ſui. Itaq3 ſicut te docente didici/
pulcritudinẽ cõſiſtere in veritate. vnitate.
et bonitate. ſic optet q̄ ex iſtoꝝ carentia re
3. ſultet turpitudo. Magr̄ Sagaciter ad
uertiſti. vñ vero reputas tale incõmodum
turpitudinis odioſe accidiſſe ſponſe. Di
ſcipulus Nimirũ ex ignorantia ſui et ſup
bia q̄ꝝ qḋlibet/aut diuorꝫ [illegible]ũ/aut repu
diũ opatur. Si ignoras te o pulcerrĩa mu
lierum egredere ⁊ abi. Ecce de ignorantia.
Porro de ſupbia vaſti legimus. et in cãti/
co marie de ſupbis audiuimꝰ potentib9 et
diuitib9. nec alicuiꝰ vt dicũt egẽtib9 ⁊ iſtru
ſit q2 miſeri ſunt ⁊ miſerabiles paupes ceci
et nudi q̄les euomit a ſe deus. q̄les diſpgit
a mẽte cordis ſui ſine mõ necnõ de ſede ve
ritatis. deponit ſine numero. demũ inanes
ſine pondere bonitatis ordiniſq3 dimittit
Magiſter Loqueris ſ̄m tropologiam.

et allegoriam. que repudiũ hmõi varijs lo
cis notant in ſcripturis. maxime ꝓpheticis
in yſaia. Ezechiele. Jeremia cum ceteris.
Iſaias p̄mo ſub typo vinee electe que de/
buit facere vuas et fecit labruſcas. Poſtea
ſub figura tyri Sume cytharam penitẽtie
circũi ciuitatem eccleſie vel celeſtis patrie
per or̄onem. meretrix obliuioni tradita. i.
repudiata. bene cane et frequẽta canticũ p
petitiõem venie. vt memoria tui ſit p recõ/
ciliatiõem mie. Talem deplorat Jeremias
Et egreſſus eſt inquit a filia ſyon ois decor
eius. Diſcipulus Scio multa ſunt in
hanc ſniam que triplicem ſtatũ ſponſe no/
tant. Quedam eſt recõciliãda p abiectio
nem turpitudinis vt iſte q̄s loquimur ig/
rantes et ſupbe. Quedam exercenda ad ni
torem pulcritudinis. Quedam citius itro
ducẽda ad fecũditatem generationis Sic
querunt aſſuero virgines. q̄ p̄mo ſegregã
tur a pplo. dehinc decorantur pigmẽtis va
rijs in triclinio demũ collocantur in thala
mo Sic filij iſrl' p̄mo fugiunt ab egiptijs
et ſummerſo pharaone p baptiſma flumi
nis aut flaminis. tranſeũt mare rubꝝ. po/
ſtea tranſeunt p deſertum tandem iordane
tranſito/comedũt terre pmiſſionis fructũ.
Hec eſt via triũ dieꝝ. poſt qḋ triduũ repit
Jeſus in templo celoꝝ in medio ſeniorũ
ſanctoꝝ ſuoꝝ. Deniq3 triplex iſte ſtatꝰ di/
uiſione diuiditur Incipientiũ pficientiũ
et pfectoꝝ. Nunc eſt queſtio. quid cuilibet
huic ſtatui ſponſe ſit eligibilius an exulta y
tio vel lamentum. Magr̄ Oportet nos
addere dictis p̄oribus/primitus diſtinctiõ
nem de lamento. Unũ eſt in ſola rõne. nõ
redũdãs paſſionaliter ad ſenſualitatem. et
hoc appellatur diſplicentia vel odium vel
deteſtatio vel abominatio. libere elicita p
iudicium rationis. Sic ꝓportionabiliter
de gaudio et deſiderio et ita generaliter de
omni nomine/paſſionem ſonante/compe
tit accipere ſuo modo Lamentũ Aliud
eſt quod oritur ⁊ radicatur in ſenſualitate.
aut ortũ in rõe/diriuatur ⁊ redũdat ad cor
ſenſuale/non aliter de ceteris affectib9 q̄s
phi ſolas proprie voluerunt dici paſſiões
que ſenſum afficiunt et quodammodo af/
fligunt. Amplius vero vt modo notabat/
lamentum vnum eſt tempale. hoc eſt p ſo/
lum tempalibus incõmodis. apphenſis/a
rõne ſub rõne pene afflictiue. Aliud ſpũ/
ale. p ſolis malis culpe. apphenſum ſb rõe

offenſe diuine bonitatis ⁊ iuſticie. Lamē
tū pene hñt dānati/ nō lamentū culpe vt of
fenſiua fuit aut eſt diuine iuſticie. q̄liter eſt
in viatoribꝫ plurimis inuenire. Quibꝫ p̄
ſuppoſitis ex alijs declaratꝫ p doctores. q̄
tuor tibi pñtabo theoreumata/ aut pado
xas. i. glioſas ⁊ vix credibiles ꝓpōnes de la
mēto culpe, put eſt offenſiua diuīe iuſticie.
Hoc enim ſolū ꝓprie eſt laudabile et meri
toriū/ nec pōt pcedere niſi ab electione libe
ra volūtatis. ¶ Lamentū offenſe diuine/
Z. quo maius intenſius qꝫ fuerit in ſpōſa/ eo
maiorē cauſat in ea ſpūalē leticiā. Hoc ſen
tiebat q̄ cōfitebaꝛ dño dicēs. Scdm mul
titudinē doloꝝ meoꝝ ī corde meo. cōſolati
ones tue letificauerūt aiam meā. Rurſus ſi
ſimpliciter ad ſimpl'r/ ⁊ magis ad magis. ⁊
maxime ad maxime ſꝫm regulā phi/ regula
vero xpi vera eſt/ ꝙ lugētes cōſolātur/ ꝙ qꝫ
triſticia ſua vertaꝛ in gaudiū/ ⁊ poſt lamē
tatiōem ⁊ fletū (teſte ſara iuniore) cōſolatō
nē infundit. ḡ magis lugens magis conſo
latur. et maxime maxime. ¶ Lamētū offē
ſe/ tanto magis eſt in ſpōſa. quo fuerit ipa
pfectior in via. Patuit in aīa xpi ſꝫm porti
onem inferiorem. In maria vero ⁊ in pau
lo ⁊ in ſilibꝫ ſꝫm etiā ſupioris mētis apicez.
Vñ iurabat ap'lus ꝙ ꝓpter frēs iudeos no
lentes credere/ erat ſibi cōtinuꝰ dolor ī cor
de adeo vt exemplo moyſi peteret anathe
ma eſſe a xpo p fratribꝫ. q̄ſi deletus ō libro
vite. cuius intelligētiam alibi didiciſti. Le
gis inſup exhortatiōem ap'li. Gaudete in
dño ſp. iterū dico gaudete. Ipm nōne pu
tas qō hortabaꝛ obſuaſſe ¶ Lamētū offē
ſe redūdans in ſenſualitatē ſponſe. fortitu
dinē indicat eo maiorē in ſponſa ceterꝭ pa
ribꝫ. quo lamentū plus ſentiꝛ in ſenſibilibꝫ
Pro cuius intellectu cū ſilibꝫ vtilis eſt val
de diſtinctio iuncta prioribꝫ/ ꝙ lamentū qñ
qꝫ pcedit ab obiectis exterioribꝫ immutan
tibus p̄mo ſenſus q̄nqꝫ deforis vel alteruꝫ
de his. Deinde tranſeunt ad interiores ſen
ſus/ qui radicaliter ſunt in corde et in cere
bro cōpletiue. et tandē immutaꝛ rō inferi
or. vel ſupior ſil' cū inferiore. et hic eſt pceſ
ſus naꝛalis cōior. Aliqñ vero fit ordo con
uerſus nō aduerſus: ꝙ ex actibꝫ rōis vtriuſ
qꝫ libere diriuātur immutatōes ad cor car
nale. et cōſequēter ad cerebrū. poſt ad ſen
ſus exteriores vt ad oculos p lacrimas. aut
ad linguā p clamores. ⁊ ad manꝰ cōploſio
nes. et ceteroꝝ membroꝝ diſtenſiōes/ aut

cōtrectationes/ mille modis pro qualitate
paſſionū rōis imperio. Loquitur ꝓpoſitō
de hoc pceſſu ſcdo. Cuius hec eſt pbatio/
ꝙ maioritas effectꝰ/ atteſtatur maiori for
titudini ſue cauſe. Attamen/ actus actiuo
rum q꞉ ſunt in patiente diſpoſito: poſuit p
poſitio noſtra/ ceteris paribꝫ nō ignorans
cōplexiones ſponſe huius/ aut illius vari
as: ſcdm diſpoſitiones ad lamentū vel leti
ciam. ad metum vel ad ſpem cum ſimilibꝫ:
quoꝝ cauſas expedit eſſe cognitas a deuo
tis. quoꝝ noticiam/ theologi ⁊ oratores ac
cipiūt a phis et medicis. Per rōem q̄dem
a phis. et a medicis p expientiam. Qua ſu
per re nſꝫm habes de paſſionibꝫ opuſculū.
¶ Lamentū redūdat eo facilius ad cor ſē
ſitiuū ſponſe/ q̄ fuerit ceteris paribꝫ minus
in ipa de lamento ſolius pene. minus quo
qꝫ de reliquis paſſionibꝫ ſenſitiuis/ ratiōe
cōmodi ſolius. vel incōmodi tpalis. Fun
datur hec ꝓpoſitio in ap'lica doctrina. cuiꝰ
rōem explicat ꝓpōis nr̄e cauſa. Ait nanqꝫ
ap'lus. ij. ad Coꝝ/ c. vij. Gaudeo non quia
cōtriſtaui vos ſed q꞉ cōtriſtaui ad peniten
tiam. cōtriſtati enim eſtis/ ſꝫm deum/ vt in
nullo detrimentū patiamini ex nob. Que
enim ſꝫm deū triſticia eſt. penitentiam in ſa
lutem ſtabilez operatur ſeculi aūt triſticia
mortem opatur. Ecce iſta que poſita eſt di
ſtinctio ſub ap'licis verbis paucioribuſ ex
poſita. ꝙ quedam eſt triſticia ſꝫm deum. q̄
dam ſeculi vel ſcdm ſeculū. Vna vitam q꞉
ſalutem. altera mortem/ q꞉ ſalutis ſuffoca
tiōem opatur. Porro/ tam ap'licū qꝫ noſtre
ꝓpōnis verbū/ phica cū theologica rōe mō
ſtratur. ſi teneamus illud vulgare vel ma
giſtrale metrum. Pluribꝫ intentus minor
eſt ad ſingula ſenſus. Qō ſatiricꝰ aliter ex
plicat. Pectora noſtra/ duas non admittē
tia curas. Si igitur fuerit occupata diſtra
ctaqꝫ ratio ſuperior cum inferiori/ imo qñ
qꝫ ſummerſa/ et penitus in vſu ſuo p̄pedi
ta per lamentum ſeculi/ conſequens eſt/ vt
vel minor vel omnino nulla fit ad triſticiā
ſcdm deum ſeu lamentum culpe/ liberum.
Proportionaliter de gaudio debet dici.
Habes ecce quattuor ꝓpoſitiōes que quo
quo modo tue petitioni ſatiſfaciant mētē T.
ptracto. ¶ Diſcipulꝰ Salubria quidē ſūt
q̄ dicūtur. ſupſunt tamē aliqua diffuſiꝰ ex
ponenda. ¶ Non eni rō p̄me ꝓpōnis aſſig
ta eſt. ſed autoritates inducte/ que poſſunt
intelligi de gaudio/ non vie: ſed patrie.

quando ſeruus bonus ꝛ fidelis audiet In
tra in gaudiũ dñi tui. ¶ Nõne pterea calũ
niabilis eſt ſecũda ꝓpoſitio de ſpõſa nõ hñ
te cõſciẽtiam peccati. q̃lis indubie fuit aĩa
pulcerrime mulierũ. Sed nec aſſignatus
eſt modus cõcordandi ꝓpõem ſiml' et apl'i
ca verba quibꝫ iubet in dño gaudere ſemꝑ
Et iterũ gaudere ſi ſemꝑ optet ſponſam eti
am pfectiſſimã ſm te/tozq̃ri lamento. Am/
plius q̃liter oppoſita ſimul ſtabũt/lamẽtũ
coꝛ cõſtringens et dilatans leticia. Porro
tertia ꝓpoſitio videt̃ inniti totaliter diſtícti
onibꝫ deuotionis. ad cãs naturalis rõnis
ſeu diſpoſitionis ſenſualis. ¶ Deniq꜀ con
tra ꝓpõem q̃rtam cũ ſua declaratiõe/ponit
Greg. ꝙ mala q̃ hic nos pmunt ꝛ vtiq꜀ lu/
gere faciũt crebꝛo ſm ſeculũ: ad deũ nos ire
compellũt. Iuxta pabolã xp̃i de rege dicen
te ad ſeruũ. Cõpelle intrare/vt impleat̃ do
mus mea. Sic hebꝛei cõpellẽtibꝫ egiptijs
tenebꝛoſam egiptũ ſunt egreſſi. Alioquin
flagella ſue iracũdie immitteret fruſtra deꝰ
pſertim in electis. vt in ſponſa ſeu recõcili/
anda ſeu decoꝛanda p exercitiũ ſeu ad ſpõ/
ſum pꝛimius introducenda. ¶ Magiſter
Iure expoſtulas. ſed nõ oĩa pit͛ dici pote
rant. Et quidẽ rõ pme ꝓpõis q̃ ponitur cũ
gaudio viez ſimul lamẽto taliter accipitur
Deſideriũ q̃to feruẽtius et efficacius fue/
rit eo (ceteris paribꝫ vt ſꝑ intelligi volumꝰ)
dũ impletur eſt cauſatiuũ intenſioꝛ leticie
Sicut eñi deſideriũ qd̓ differt̃ affligit aĩaꝫ
ſic oblectat dũ implet̃. Quis vero neſciat/
ſpõſam p culpa lamentãtez ſm deũ deſide/
rare plurima/que lamentũ implet ſaltem p
babili cõiectura: Deſiderat qñq꜀ recõcilia
tiõem p abſolutiõem culpe. Hãc efficit la/
mentationis cõtritio. Deſiderat abſolutõ
nem pene. hanc efficit et opat̃ in toto vel tã
to lamẽtans confeſſio vel ſatiſfactio. Deſi
derat augmentũ gr̃e/ac pinde gl'ie. Nõne p
mouet ad hoc/lamẽtans orõ: vel affligẽs
ieiuniũ/vel depauperans largitio/q̃ ſemet
exinaniuit bonis foꝛtune vel nature vl' gr̃e
alijs miſerando. Ruſum deſiderat ſpõſa
lamentãs. purgatiõem a ſcoꝛia peccatoꝛuꝫ
renouatiõem quoq꜀ pulcritudinis et aug/
mentũ/p lauacrũ lacrimarũ/debilitatiõem
fomitis/ꝛ ſummerſiõem miſtici pharaõis
diaboli. Libidinoſe pterea ꝯmotiõis ꝛ lu
xurie magne extinctiõem/cuius obliuiõeꝫ
facit triſticia vniꝰ hoꝛe. Quid moꝛarer per
ſingula/cũ nẽo poſſit verb lamẽti ſm deũ
exequare valoꝛem: Sufficiat apl's vbi ſu
pꝛa. reddens rationem ſui gaudij. qꝛ cõtri/
ſtauerat coꝛinthios ſm deum. Ecce enim
hoc ipm ſm deũ cõtriſtari vos/q̃tam in vo
bis opatur ſolicitudinem/ſed defenſioneꝫ
ſed indignatiõem/ſed timoꝛem/ſed deſide/
rium/ſed emulatiõem/ſed vindictam. In
omnibus exhibuiſtis vos incõtaminatos
eſſe negocio. Iungamus officiũ hoc vnũ
lamenti ſm deũ ꝙ nihil efficacius/ad con
templationis quietem: nihil admirabiliꝰ/
ad mentis illuminatiõem ſerenã q̃ ꝓfũde
lamentans cõpunctio. Sentẽtia eſt vene
rabilis ꝛ expꝑtiſſimi taliũ Richardi Cui cõ
ſonant ſctõꝝ verba multis locis de pconio
humiliati coꝛdis. Deniq꜀ lamẽtatio ſecun
dũ deũ q̃to minus habet de cõplacẽtia ſe/
cũdũ ſeculũ/tanto minus ſuſpecta eſt/tãto
ſecurioꝛ a latẽte ſupbia. niſi foꝛte q̃s diabo
lico monſtro/gignat ſupbiam ex ſuo cõtra
rio qd̓ eſt humilis lamentatio. ¶ Ceteruꝫ ·2·
ꝓpoſitio ſcd̓a loquitur de lamento culpe/ñ
ꝓpꝛie ſed aliene potius q̃le xp̃us ſuſcepit p
nobis/cui virgo mater/ſponſa ſoroꝛ ꝛ filia
ſup. oẽs cariſſima/ſe abſq꜀ vlla dubitatiõe
cõfoꝛmauit. adeo ꝙ vltronea volũtate con
ſenſit dilectũ ſuũ ex dilecto et amicũ p amo
rem ꝛ filiũ talẽ. p noſtra redemptiõe crucifi
gi. cuius redemptiõis poſt filiũ fuit deſide
ratrix maxime fuit et zelatrix. Iõ donec cõ
pleret̃ nedũ ſufficiẽter pcio paſſiõis ſoluto
p oĩbus ſed etiã iugiter ꝛ efficaciter in ſin/
gulis nõdũ damnatis. Ipa quoad vixit. a
mariſſimis deũ ſpõſuꝫ ꝛ inenarrabilibꝫ ge
mitibus poſtulabat. freq̃ẽter q̃ꝫ cũ clamo
re valido ꝛ lacrimis exaudita eſt p ſua reue
rentia. Demũ q̃tũs nũc beata ꝛ impaſſibil'
facta exaudiat̃: lamẽtando tunc meruit.
¶ Petis rõem intenſioꝛ triſticie in ſponſa q̃
diligit intenſius Dat iſtam pſpicue/conſi
deratio phica iũcto fidei lumine. Cũ eniꝫ
triſticia ſit appꝛhenſio obiecti/ſub rõne diſ
cõuenientis. q̃to fuerit appꝛehenſio foꝛtioꝛ
et clarioꝛ obiecti ſub rõe incõuenientis am/
plioꝛis inſinuati. cõſtat inde ſequi lamẽtũ
ꝓpoꝛtionaliter intẽſius. Cõſtat pinde ma/
lũ culpe/imꝓpoꝛtionabl'r deteriꝰ eẽ q̃cunq꜀
malo pene. Quibꝫ attẽtis q̃d ſupeſt ꝯcluder͛
vides. ¶ Miraris aũt: quõ ſummũ lamẽ
tum ſtat cũ cõtinua leticia. Solet h̃ tracta
ri abũde p doctoꝛes de paſſiõibꝫ xp̃i cũ bti
tudie gaudij. qd̓ nõ oꝫ in btã maria. nõ in
Paulo vel Moyſe vel Magdalena cum

ſitibus in via ponere gaudiūm vel lamen
tum in ſummo cōtinuum fuiſſe ſed interru
ptum frequenter aut alternatū ſucceſſiue.
nūc remiſſius. nūc intenſius. p loco et tpe.
ſcdm alternas meditationū ſuarū volubi/
litates circa cardinē ſuū deum/p modulis
exercitationū. Ita enim videre eſt in alijs
viatoribus/ipos diuerſimode ſm gradus
officia ſtatus ceteraſqꝫ viciſſitudines circū
ſtantiarum/exerceri. Hoc vidit qui dixit.
Omnia tps habent. pſequens p plurima.
Subinde nullus catholicoꝝ negauerit q̄
tenorem ſcripture ſacre veteris ꝛ noue/qui
narratōes ſctōꝝ patrū cognouerit Antho
nij Macharij Martini ꝛ ſiliū. p tētatiōes
diabolicaſ/nō in affectionibꝫ carnis ac ſpi
ritus impugnari. quēadmodū boni ange/
li nos adiuuant. Que tētationes ꝛ adiuto
ria/nō ſine ſenſuali paſſionū immutatiōe
naturali q̄uis nō naturaliter/ſepe fiunt ſit
hoc a celo/ſit a terra. ſit ceteris modis mul
tis. ¶ Poſtrema obiectio tua de tribulati
onibꝫ/pcedit ex equiuocatiōe. Paſſiones
quippe ſenſuales/nō ex iudicio rōis pueni/
entes/ſed q̄dā neceſſitate naturali ſenſibuſ
impſſe/nō ſunt vt ſic dicēde paſſiōes hūa/
ne ſed aīales Sunt ob hoc impſtinētes ad
laudē vel vituprū/put tales ſunt. Dicūt iō
p Caſſianū bona vel mala media. quibus
vti cōtingit bn̄ vel male/p liberū arbitriū
Loquit aūt cōcluſio de lamēto et triſticia
ſenſualibꝫ/virtualiter ſeu pticipatiue libe/
ris. qꝛ libere imperatis/vel receptis. Tūc
enī dicit triſticia ſm ſcl'm: ſilr ꝛ gaudiū vel
timor vel deſideriū/qn̄ ſola radix/eſt amor
ſuipſius. vſqꝫ ad contemptū dei Alioquin
ſi referatur in deū/p amorem eius ſup om/
nia (Cū in habentibꝫ ſymbolū facilior ſit
tranſitus) ceteris paribus/triſticia ſenſual'
augebit rōnalē/et leticia leticiam: niſi de p
accidens pueniat impedimētū/rōne tem/
poris aut loci/vel cōplexionis/aut circum
ſtantie alicuius/quā tūc obſeruare ſuadet
virtus/et ita ſymbolicā ſilitudinē variare
A. decet. qn̄ plus obeſſet q̄ pdeſſet. ¶ Diſci/
pulus Diu iamdū ſedulus attendi que diſ
ſeris/voluebat animus dubitationē quā
mō verbis multis poſuiſti. Cū enī p ſtatu
vie/confuſa aut ſaltem mixta ſint oīa/ſpes
metus meror gaudiū apud ſpōſam/cuiuſ/
cunqꝫ fuerit etiā ſupmi et incompabil' ſta/
tus/qualem tenuit maria beata/pulcerri/
ma mulierū/non abſurde queritur/quale

ſit exercitium laudabilius/pulcrius atque
nobilius/vel exultationis vel lamentatio/
nis: ¶ Magiſter. Videtur deuot⁹ Bern.
loquens de vnguentis ſponſe/pietatis vn
guentū pponere pcioſius eſſe vnguēto de
uotionis et vnguento cōtritionis. Hoc vl
timū ſuffunditur ad pedes Jeſu. Scdm
ad caput qđ eſt de⁹. qꝛ caput xpi de⁹. Terti
um ad corpus ſuū vngendū/qđ eſt eccleſia
nunc militans/que vnctio fit p miſeratio/
nem alienoꝝ peccatoꝝ. ſicut pmū conficit
ex fecibꝫ contritis ppꝛioꝝ criminū. in mor/
tariolo cordis p pilam timoris. Scdm ve
ro cōficitur ex redolentibꝫ herbis diuerſo/
rum beneficioꝝ. p pilā ſeu piſtillū ſpei. cō
tuſum in petra meditationis. Conſonat
Greg. et eū ſequēs Richard⁹ in ſuo benia
min. q nullū deo acceptabilius ſacrificiū
q̄ zelus aīaꝝ. qui tam trito affectu/plangit
peccata pximi/q̄ trito quiuis alius pecca
ta ppꝛia lamentatur. imo pluri affectu quia
puriori et pfectiori potentia mentis et cor
poris ad lamentū ſm deū diſpoſita. ¶ Di
ſcipulus Si res ita ſe habet/ineſtimabiliſ
eſt nobis exhibita/ſperandi materia/apō
dilectiſſimā et apud amantiſſimā femina/
rum/et cōſequēter apud ſanctos ſanctaſqꝫ
omnes/iuxta pportionē meritoꝝ. Itaqꝫ ſi
pro peccatoribꝫ ſaluādis/cū tanta lamēto/
rum anxietate pcabātur/quid agere nc̄ iſta
fornax ſue caritatis imperturbabilis ꝛ ipaſſi
bilis ſperāda eſt: ¶ Magr̄ Pie vereqꝫ cō ·B
cludis. Quid ſi ſupaddidero pꝑoſitiōes a/
liquas. vere fidei et bone ſpei/de beata no/
ſtra: ¶ Prima q nihil abſoluta volunta/
te petit a deo/quod non obtineat. Alioqn
non eſſet idem velle et idem nolle ſponſi et
ſponſe. ſed diſſolutio amicicie qualis h̄ eē
nequit. ¶ Rurſus. nemo qui petit mariā
pro ſe pie et perſeueranter in nomine Jeſu
ſaluatoris ſui. hoc eſt ad ſalutem. Quin il/
lud maria/velit abſoluta voluntate com/
pleri. ¶ Rurſus Maria voluntate pieta/
tis. que dicitur optatio quedam adiutorij
petit et obtinet nunc efficacius a deo q̄ vo
luntate ſimili. ſed paſſibili. dum actu dole
bat in mundo Hoc intelligit Bernardus
dum dicit. Maria ſi perdidit paſſionem/
non tamen compaſſionem. ¶ Rurſum
Maria tripliciter adiuuat viatores. Im/
petratiue. ſi non meritorie propter ſtatum
Cōmiſſiue p aliquos angeloꝝ vel ſctōꝝ
quales voluerit deſtinare. cū ſit ſupma hie

rarchiſans poſt filiũ purgãdõ illuminan
do ⁊ perficiendo Cooperatiue quandoq̧
per principalem ſui donationem. ſecundũ
teſtimonia miraculorum, multis exhibi/
ta. tam in morte q̧ in vita. ¶ Narrat Anſ/
helmus cuidam morienti aſtitiſſe Mariã.
et interrogata q̃ nã eſſet. Rñdit: Ego mat
et regina mie. ¶ Rurſus ergo maria põtvt
cuiuis in ſuo exitu pñs cõſolatrix/ductrix/
et ptetrix exiſtat. Nõ aliter ſuo mõ dicere po
tuimus de omnib ſanctis ſingillatiꝫ ad ro
bur certe ſpei. ¶ Diſcipls. Grata ſunt iſta
deuotõis q̧ pleniſſima. Vellẽ igit ſuſcipe
ſub doctrina tã ſpeculatiua reglari/q̧ pra
ctica velut expimẽtali q̃s ſit orãdi modus.
maxime puocatiu ad lamentũ. ¶ Magr
Tradit orator Tullius. certos locos/ ꝑ quos
amplificat miſeratio. ſilr ⁊ indignatõ
q̃s tibi poſſum nũc nũerare. ⁊ ad lamẽtatõ
nis excitatiõem inducere. q̃liter a nõnullis
cõperi factũ ſup lamẽtationes Jere. ¶ Di
ſcipulus Placeret adaptatio ſi non faſtidi
ret plixitas ⁊ nõ rapina q̃dã videret appria
tiua ſibi traditiõis aliene/q̃ oib ptꝫ vltro.
¶ Mgr Veritas a q̃cũq̧ dicat/ẽ cõis om
nib ⁊ ſinglis/q̃ p generatiões ſe trãſfert vt
loquit ſapia. Nõ eni caruit Cicero porum
doctrina. Sic de rhetorica Areſt. q̃ cauſas
dat ⁊ radices paſſionũ. Sic de tractatu o/
rationis p Hugo. ſtudioſiſſime ꝯpẽdioſiſ
ſimeq̧ ꝯdito. Sic de rhetorica diuia ⁊ vil/
helmi piſieñ. Sic de meditationib Anſl.
Bern. Auguſti. Jſido. et ſiliũ fas eſſꝫ nos
remittere ad auctores. et nihil qd nõ nouit
efficerem afferre. ne corniculã alienis or/
·L· natã plumis. riſui nos pberem. ¶ Diſci/
pulus Nõ ita certe deſipio. nõ ita glorior i
arrogãtia nouitatũ vt ita ſapiã. Sed cõſi/
lio Senece ſint apes imitande. colligẽtes
ex multis florib fauos mellis. itaq̧ mate/
riam afferre nõ poſſumus niſi cõem toti ſe
culo. Forma vero poteſt eſſe nr̃a vt elemẽ/
ta cõia ſunt. ſed p formas mixtoꝝ in ſpẽs
diſtinguũtur. Cuperem hoc mõ fieret int
nos. Modus eni tractãdi q̃ſi formalis eſt
tollens ſui nouitate faſtidiũ. et inuitans vl
irritans ad aſcenſum. ¶ Magiſter Tradi
dimus in alio tractatu ſup initiũ cãtici ma
rie quinq̧ verba. ad q̃ tota ſcripturaꝝ ſeriẽ
diximus reducibilem. et ſcdm que cantabi
bilis eſt omnis melodia paſſionum ¶ Di
ſcipulus Mente teneo/Sunt enim iſta
quinq̧. Dei magnificentia. munificentia.
miſericordia. iuſticia et noſtra miſeria.
¶ Magiſter Quid ſi ad pauciora reduxero
ſimul oſtendens concordiaꝫ/rhetorice my
ſtice diuine q̧ cum ſeculari. ¶ Diſciplus.
Placeret audire. breuitas enim/ memorie
ſimul et ordis et luciditatis ẽ amica Ma/
gnam quoq̧ ſoliditatem habet in ſe doctri
na quelibet quam fundat natura rerũ/a q̃/
bus quia neſciunt mentiri/gloriabatur A
reſto. tam multa didiciſſe et phiſice. i. natu
liter didiciſſe. ¶ Magiſter Celeberrimus
Hugo/pinxit ſicut in tabula parua/radi/
ces rhetorice naturalis orationis inſinuã/
do coloribus Orator quippe nominat ab
orando Unde nomina puenerunt oratio/
nibus Tullij demoſtenis et ſimiliũ. Sic
autem incipit Quo ſtudio/quo ve affectu
orandus a nobis ſit deus/ex dei miſericor
dia et noſtra miſeria ⁊c̃. ¶ Poſitis ſubinde
ſpeciebus orationis cum diffinitionibus
colligit ſe tandem ad tria. que ppria ſunt o/
ratoꝝ captantium iudicem inflectere. Pri
mum reſpicit pſonam iudicis. Alterum p/
ſonam ipſius aduerſarij. Tertiũ reſpicit p
ſonã p qua fit oratio. Hec vero tria theolo
gice rducũtur ad duo pmiſſa. ſ. ad dei iudi
cis miſericordiam. et ad noſtram miſeriaꝫ
¶ Diſcipulus Quo pacto ſic. cum indig/
natio ⁊ immiſeratio/maxime ſolent ampli
ficari. ab aduerſarioꝝ inſolentia. crudelita
te. malicia. fraude dolo. aſtucia faciore. neq̃
cia. pteruia: ¶ Magiſter Dicam illud q
theologie ppriũ eſt attendere. ſcilicet ad/
uerſarium nihil poſſe ad augmentum nr̃e
miſerie. deo non ordinante vel pmittente
Propterea Job afflictus et orator pitiſſi/
mus/poſt tot aduerſantis. ſathane crude/
les iniurias et pſecutiones: oraturus iudi
cem deum pro liberatione ſua: cõuertit to/
tam aduerſarij machinationem et tyranni
dem in deum iudicem ſuum: per humilem
confeſſionem. Dominus inquit dedit. do/
minus abſtulit. Non impugnat maledcm
ſathanã. nec inſectatur vt raptorem et per/
ſecutorem. Dominus inquit abſtulit Sit
nomen domini benedictum: ¶ Deinde p
cuſſus plaga peſſima ſcimus quid reſpõde
rit mlieri blaſphemare ſuadẽti Quaſi vna
inquit ex ſtultis mulieribus locuta es Si
bona ſuſcepimus de manu domini/ mala
ãt q̃re nõ ſuſtineam Ecce mala ſe de mãu
dñi nõ ſathane ꝯfitet accepiſſe. Huc acce/
dit q oĩs adũſatiũ crudelitas ad nr̃e cumu

lum miſerie retorquetur ſi non auferat iſtā
aut comprimat/aut in meli⁹ vertat/dei iu/
dicis miſericordia. Nulla ſane maior miſe
ria. q̄ſ ſi remota pietate velit nos cū ſeueri/
tate tractare. Uides arbitror quemadmo/
dū theologiſantiū ōr̄o/fundatur in dn̄i pi
etate et in mīa. cum cernant pietatem vnaʒ
dei. alteram ſctōꝝ ſanctarūq̄ʒ oīm. qui ſunt
tanq̄ʒ aſſeſſores iudicis h̄ntes in cōſulēdo
in ſententiādoq̄ʒ vocē ſuā. Porro. iuſticia
dei ſpectat ad ſeueritatem. punienteʒ p tor
tores. ſ. demones. vel hoīes peſſimos. offē
ſas peccatoꝝ. Deniq̄ʒ quicq̄d patimur vn̄
cunq̄ʒ ꝑueniat quid niſi calamitas nr̄a/q̄d
niſi miſeria nr̄a cenſebitur. ſi nō oīno ī me
lius vertat iudicis mīa. ¶ Et certe ſalubri
us eſt. humilis atq̄ʒ modeſtius. totā aduer
ſarioꝝ debachatiōem fremitus ꝛ hoſtilita
tem. deuotis ꝑtinus fidei oculis retorque/
ri ad infallibilem diuine ꝓuidētie legeʒ. q̄ſ
ad tortoꝝ/nihil abſq̄ʒ ſuo nutu valentium
crudelitatē et iram cōuertere. ¶ Mentior
ſi n ō ita practicauit pſ̄. Cū tribularer in/
q̄t ad dn̄m clamaui. Et leuaui oculos me/
os in mōtes ꝛc̄. Ad te leuaui oculos meos
ꝛc̄. Et alibi alios ſine numero a ſacris litte
ris narratos inuenimus ſic oraſſe. ¶ Di/
ſcipulus. Perſpicue cōcordaſti Hugonē
ſecū/et cū Tullio. noſtraq̄ʒ verba q̄nq̄ʒ ſub
ternario limitaſti. q̄lem q̄ habet ipo ſigno
Thau triāgulari ·T· qḋ eſt ſignū lugentiū
ſalutare. ſignatus eſt. Quo igitur ꝓgredi/
mur longius. eo ſe plures offerunt q̄ſtiōes
et velut inexhauribili fōte ſapie/riuuli ſca
turiūt Uox iſta multoꝝ eſt. Quid lamen/
tū/q̄d fletus noſter/pōt corā dn̄o/cuius ire
reſiſtere nemo poteſt. q̄ nec pn̄ia mouet̃ vt
hō. q̄ res ſic admiſtrat vt eas ꝓprios mot⁹
agere ſinat. Qui nos tētari vult. nōne vult
vt hoſtiū noſtroꝝ nō obuiemus inſultib⁹.
Nōne diſpoſuit ab eterno q̄ futura ſunt vt
dici valeat illud Sibylle ad Palynurum.
Deſine fata deū flecti ſꝑare p̄cando Quid
tandem eget noſtris vel bonis vel gemiti/
bus et lacrimis. qui cuius vult miſeretur ꝛ
E· quē vult indurat. ¶ Sed qm̄ tales inue/
nio dubitationes alibi tractatas/ſtatui nō
inſiſtere p hic et nūc. Cōuerto potius inq̄
ſitiōem ad marie canticū. Si tres p̄dictas
rhethorice ꝑtes ī ſe cōtineat/q̄tūs inflecte/
ret dn̄m/p ſalute cōſequenda. nedū ſui ſoli
us. ſed mūdi totius. ſatiſfaciēdo p lamētū
dolorem et fletum. cū nihil audiat̃ reſonare

niſi leticiam/gaudium/et laudes. quales
cōfiteor voces hic cōcrepare cōformiter ad
quattuor verba deo cōuenientia. que ſunt
magnificētia/largitas/pietas/iuſticia De
noſtra vero miſeria verbū nullum. q̄r quid
ad iocundū epithalamiū/tibia funerea.
¶ Magiſter. Erras ſi miſeratiōem vllo tem
pore vel loco/ſi cantico vel ſilētio/credide/
ris in Maria defuiſſe. que mater ideo dici
tur mīe/q̄r quodāmodo ſibi ꝓpriū eſt miſe
reri miſeris. q̄ figuratur/apte p templū ſiñ
ſimulacro dedicatū athenis ipi mīe. cui ſo
lis lacrimis et gemitibus offerebat̃ ſacrifi
cium. nō ſanguine hyrcoꝝ vel thaurorum
de quo Statius. Nullis incluſa metallis
forma dei. mētes habitare et pectora gau/
det. Fortaſſis iſta fuit ara. cuius tituluʒ le/
git Paulus ignoto deo. ¶ Diſcipl's. Pa/
refeceris ergo qḋ loqueris/de lamēto Ma
rie cū cātico. ¶ Proderit itaq̄ʒ generaliori
cognitione totius rhetorice cordialis. duʒ
exemplo doctrinam firmaueris. ſimil' ꝛ cor
dulam noſtri pſalterij decacordi quaʒ mō
tangendam accepimus cōmodius adap/
tabis. ¶ Magiſter. Et mīa eius a ꝓgenie
in ꝓgenies timentibus eum. Ecce duo. mi
ſericordiam ſcʒ dei ſubueniētis. et miſeriaʒ
peccatoris timentis deū et orantis. Puto
nō dubitas de Maria q̄n cum ꝓpha vidit
omnis cōſūmationis finem. Credis p̄te/
rea q̄ noſtre redemptionis miſteriū fuit fi
nis huius cōſūmationis. de qua non ſilu/
it xp̄us in cruce dicens. Conſūmatum eſt.
Cognoſcis. ſubinde. quot et quātas/qua/
les et quotiens/lamentationis materias/
ſecum habuerit. finis conſūmationis hui⁹
miſterij. Deniq̄ʒ non negabis. quin Ma/
ria conſeruabat omnia verba hec confe/
rens in corde ſuo. hoc eſt enim ſecretarij
ſui Luce teſtimoniū. ¶ Diſcipulus Omi
bus his aſſentio. ꝓgredere. ¶ Magiſter.
Concedis inſup q̄ Maria nō ſatiabatur
dulcedine mirabili/cōſiderare altitudineʒ
cōſilij diuini. ſup admirabili pijſſimo my/
ſterio redēptionis generis humani. cum ſi
mile legas d̄ Auguſtino. Cuius ſenſus i/
teriores non erant ꝑfectionis illius et per/
ſpicacie. comparabiliter ad Mariam. At
vero legimus pariter in Auguſt. lacrimas
ꝛ lamenta. et potiſſime circa mortem et du
plici recogitatione. legenda ſua teſte. Duʒ
ꝓfundius ſecreta diuinitatis. et familiari/
us miſeriam humane fragilitatis. rimaret̃

nec referas volo lacrimas ſuas ad ſolam
letitiã. q: ſubdit ibidẽ. q lugubrem 7 ama
f riſſimã tũc duxerit vitam. Diſcipulus
Nõ adeo ſum hebes vl' incredulus euan
gelio/ vt negẽ in maria fuiſſe lamentum.
nec in h̄ ṽſat inq̄ſitio pñs. Sʒ ꝯuincas
peto lamẽtaſſe mariam in cantico. Mgr
Talia pparare nõ ſine ve volum⁹. adden
tes ne dicenda forte nimis horreſcas. q
maria iugiter in om̄i meditatiõe ſua 7 ꝯtẽ
platiõe/ dicere potuit. Ocl'i mei ſp ad do
minũ/ q̄ ad vim ꝯgnitiuã. Et illud Fiat
volũtas tua. q̄ ad ideuiabilẽ amorꝫ aſſen/
ſum. q̄ fiebat vt nullo turbaret fletu. vl' la
mento/ ꝯ iudiciũ rõis: qð diuine volũta/
ti/ p oĩa ꝯcors erat. nihil volẽs/ niſi qð eã
velle/ volebat ſpõſus Nũc accipe finem.
cur maria cecinerit in exultatiõe ſpiritus
magnificat anima mea dominum: Uti
q q: magnificata erat vehemẽtius. Cur
magnificata: q: reſpexit hũilitatẽ ancille
ſue. 7 q: fecerat ei magna qui potẽs eſt. vt
oĩo liberaliſſim⁹ diſtributor. Proinde
ſubdit Scõm i q̄ ſumus. 7 miſericordia
eius a pgenie in progenies timẽtib⁹ euꝫ.
Progredere. tũc terribile reſonabit. diui
ne potẽtie. ſeueritatꝫ. 7 iuſticie tonitruũ.
aduerſum miſeros 7 miſerabiles tã hoĩeſ
q̄ angelos ſupbos diſpſos. potẽtes depo
ſitos. diuites. exinanitos. Nunq̄ per/
tractare potuit ſecũ maria/ totã vim tãte
ſeueritatis in deo/ calamitatꝫ pondus in
hoĩb⁹ nõ dãnatꝫ/ q̄n ꝯpaſſione moueren
tur/ q̄n ꝯcuterent btã viſcera ſue pietatis
pro oĩb⁹ hoĩb⁹. pteritis 7 futurꝫ. atq pñti
bus. q̄ntũ in ſe erat/ ꝯformiter ad filiũ/ re
dimẽdis 7 ſaluãdis. Diſcipulus Aduer/
to qð intẽdis. Sed videam⁹. ſi recogni/
tio diue ſeueritatꝫ. diſpgentis ſupbos po
tẽtes deponẽtis. 7 diuites exinaniẽtis/ fu
erit ipſi nõ lamẽti ſed gaudij magna ma/
teria. Iuxta illð. letabit iuſt⁹ (q̄lis plane
iuſticia fuerat in maria) cũ viderit vindi/
ctã. Mgr Letam ṽo non negauerim. in
ꝯformitate volũtatis ad deũ. ſed acerbiſ/
ſime ꝯtriſtatã. ſimul cũ vnico, pter iniq̄/
tates peccata 7 ſcelera atq delicta. que talẽ
diſpſiõem 7 exinanitionẽ demeruerũt. p/
ſertim p illis q̄s fore redimendos effica
citer pſumebat. 7 orabat ṽbis int⁹ in cor
G de formatis. 7 h̄ ore platis Diſciplus
Quid orabat: Mgr Quatenus itera/
to reſurgerẽt ad viſionẽ ſublimationem

repletionẽq bonorũ. Nimirꝫ cum filius
in cruce pendens pro tranſgreſſorib⁹ ora
uerit. Pr̄ ignoſce illis q: neſciunt q̄d fa/
ciunt. Audiebat ſepe talia maria recor/
data miſericordie filij ſui. qui ſuſcepit iſ/
rahel puerꝫ ſuum. Intuebat ergo maria.
dum caneret ꝯ ſupbos potentes diuites.
abyſſum impſcrutabilẽ miſeriarꝫ. q̄ inuo
cabat abyſſum miſericordiaruꝫ. in altera
abyſſo. q̄ eſt cataractarꝫ dei. Cataracte q̄d
aliud dicunt niſi vias occultiſſimas diui
norꝫ iudiciorꝫ. de quib⁹ ps̄. Iudicia tua
abyſſus mlt̄a. qui terribilis eſt in ꝯſilijs
ſup filios hoĩm. In cuius manus horrẽ
dum eſt incidere. dũ arripuerint manus
ſue iudiciũ. dũ acceperit hoc eſt ad ſe cepe
rit tp̄s. vt poſt miſericordias iudicet iu/
ſticias. q̄ñ reprobis eſt intonaturus. Ite
in ignẽ eternũ. Grande malũ pijci a facie
dñi. 7 talis dñi. peius dũ eiecti maledicũ/
tur Rurſus malũ addit. q: pgũt in ignẽ.
Qð ṽo ſubinfert in ignẽ eternũ. nec eſti/
mari quidẽ põt. quãtum ſit horrendum.
Nõne queſo hec oĩa ꝯferebat/ frequẽti
cordis ꝯtemplatione btã nr̄a prudentiſſi
ma feminarꝫ: Nũq̄d non obſecro totus/
tremor/ horror 7 dolor occupabat pios ar
tus ſuos. lacrimeq decore manabant ex
ocl'is. q̄uis in dñi volũtate mẽs immota
maneret: Diſciplus Non fruſtra dubi/
taui. q̄ redeo nedũ certior de marie lamen
to. ſed doctior ex iſtis ſil'ia colligere. q̄lia
vides ſeriatim/ ex primo ṽbo magnifica
tionis/ p reliquũ cantici pulcerrimum or
dinẽ reperiri. Nullus demum mihi ſup/
eſt ſcrupulus/ de ꝯcluſione collationis al
terius. q in oẽs affectionũ voces/ marie
ſe mens. in hoc cãtico cũ oĩ facilitate ver/
tebat. 7 marie dũ attendo. q̄nta puritate.
q̄ integra pſpicacitate/ ſenſus intimi cor
dis/ prediti erãt/ ad audiendũ/ videnduꝫ
odorandũ guſtandũ ꝯtrectandũ/ interp/
tandũ ſeu loquendum ſpiritualia cũ cor/
poralib⁹/ a ſummo celoruꝫ vſq deorſũ/ in
opib⁹ que dñs volẽs fecit in celo 7 in ter/
ra/ in mari 7 in omib⁹ abyſſis. Eſt enĩ cõ
templatio liber mẽtis. intuitus ad res p/
ſpiciendas. circũquaq diffuſus. tanq̄ ſi
inſtar bñdicti ſub vno ſol' radio/ tot⁹ mũ
dus collectus cerneretur Coniecturo de
ãpliatiõe cordis marie/ dũ de prẽ ſuo ſa/
lomone legit/ q dedit ei dñs ſapientiã. 7
prudẽtiã mlt̄ã nimis. 7 latitudinẽ cordis

q̄ſi arenā q̄ eſt in litore maris. Nemo fi-
delis dubitauerit/q̄n āplitudo cordis. in
cōpabilis maior emicuerit i maria. ¶ Mgr
Si ↄceſſa mō volueris cū traditiōe can-
ticordi ↄferre. ↄcludes faciliter. ꝙ nedū
in toto cātico: ſʒ in ſinglo v̄bo ꝛ ad quāli
bet notulā/potuit maria ſicut pitiſſima ꝛ
exercitatiſſima cātatrix: cū organo guttu
ris interioris/v̄bula mltiplicare. nō eſti-
D. mabilis armonie. ¶ Diſcipulus Cōferā
alias Nūc inueſtigem⁹ ſi lamētatiōes Jhe
remie coaptauerit aliq̄n maria cātico ſuo
pleno lamēt. cū gaudio. Et ſi ſic. vtꝝ plus
ad lrāʒ de deſtructione materiali iheruſa
lē: vel ad tropologiā domoꝝ ſubuerſiōem
in aīa peccatrice. intellexerit ꝛ ſenſerit/cō
patiendo ſpōſe repudio. ¶ Mgr Nūq̄d
oblitus es. q̄ de lamēto culpe ſm deū/mō-
ſtrauim⁹. cui⁹ reſpectu lamētuʒ pene vix ē
alicui⁹ momēti. quēadmodū in cātic cāti
coꝝ. licet v̄ba ſūt carnalia. ſenſus oīo ſpū
alis req̄rēdus eſt. Nō ſec⁹ intelligere poſ
ſem⁹ de lamētatiōib⁹ Jheremie. imo gn̄ali
ter in oīb⁹ hymnis. nō q lr̄a negāda ſit vl̄
abigenda. ſʒ ꝙ ſenſus ſuauior ꝛ ſalubrior
latet in medulla. quā p̄cipue inq̄rere decʒ
ſpōſam. q̄ ſe dedit ſtatui lugētiū in tpe no
uiciat⁹ ꝛ pbatiōis ſue in h̄ mūdo. ſub ſpō
ſo ꝛ abbate xp̄o ¶ Diſcipul⁹ Heu mihi/
meiſq; ſili̇b⁹. q̄ tot nō dicā horis. n̄ dieb⁹
nō ebdomadis/ſʒ m̄ſib⁹ ꝛ ānis/aridi ma
nem⁹. nō ſuſpirātes. nō gemētes ꝛ flētes in
hac lacrimaꝝ valle. Nūq̄d certe reproba-
tiōis eſtimabit̄ ſignū. Cor em̄ duꝝ male
hēbit in extremis ſiue i nouiſſimo Et q̄d
aliō cor duꝝ/vel cor lapideū. cor adamāti-
nū. pſus inſenſibile manens/ad oēs di
uinoꝝ cāticoꝝ lrās: notulas ꝛ voces Le
dit̄ vetus hō nr̄/ſpoliat̄ bonis fortūe. tol
lit̄ ſba. O q̄ mox deflet̄ lacrimis amiſſa
pecunia vel. cū tn̄ oportuerat lamēt ama
riorib⁹/aīam deflere pditā. flere repudia-
tam. quā ſola mors gehennalis expectat.
Ue ve. q̄liter expectat: Certe demergēdā
in ſtagnū ſulphur ardēt. vbi fum⁹ torm̄
toꝝ aſcēdit in ſecl̄a ſcl̄oꝝ. ¶ Mgr Jure
flemus/dū nos flere nō poſſum⁹. Quid
miſerius miſo/n̄ miſ̄ātē ſe ↄplorat Aug
Cui⁹ miſie dū cās inſpicim⁹. ille multos
a deſpatiōe reuocāt. alios in ſpeʒ maiorē
attollūt. alios formāt. ad hūilitatē. alios
in āpliori ſecuritate ↄſtituūt. nōnullos ve
ro. dānabilis ingr̄itudis vl̄ inertie reos:

mōſtrāt ¶ Diſcipl̄s Cās ediſſere ¶ Mgr ·J·
Diuiſiōes itaq; graꝝ ſūt. Eſt aūt gr̄a cō-
punctiōis lacrimoſe/donū ſpūſſancti: fa
ciens poſtulare gemitib⁹ inenarrabilib⁹.
¶ Dat̄ aliq̄n gr̄a i corde molli ꝛ pio: q̄le fe
mineus (niſi degeneret) hʒ ſexus. hic faci
lis ad lamētū ↄpaſſiōeʒ ꝛ fletū. ¶ Dat̄ alij
par gr̄a deuotiōis. q̄uis ſit in eo cor viri
le ꝓpter ſiccitatē vl̄ ↄplexiōis rōem Quis
habuit excellētius. ſtrēnuitatē cordis na
turalē/q̄ dauid ipe. q̄ puer/leonē interfe-
cit. ꝛ vrſum Qui inermis/goliad multis
terribilē acieb⁹ armat. inuaſit deiecit. iu-
gulauit: Quā magnanim⁹. q̄ bellicoſus.
q̄ victorioſus extiterit legim⁹. Nulla tn̄
muliercl̄a/nullus puerulus delicat⁹/ita
faciles ſtillat lacrimas: q̄ faciles ad deuʒ
ꝛ ſub deo: vir talis ꝛ tātus rex dauid/orā
do fundebat Teſtes ſunt oēs pſalmi ſui.
penitētiales p̄cipue. q̄s lacrimis rugiti-
buſq; lamēt gemitib⁹ aſſiduis plenos li-
quit. ¶ Sūt alij ſe magnanimes p arro-
gātiā reputātes. iudicio q̄ꝝ/flere idecoꝝ
in orōib⁹ aut cātic ¶ Sunt q̄ lacrimaꝝ
laudāt lauacrū. ſed eas haurire de puteo
cordis p cordaʒ meditatiōis. ꝛ in peluim
ocl̄oꝝ immittere/ſunt inertes ¶ Eſt in a
lijs/fons cordis: limo replet⁹ terrene co-
gitatiōis. vt ſcaturire nō valeat ¶ Uult
alios deus in hūilitate ſicci cordis cuſto
dire. ne ex effuſione lacrimaꝝ ſupbiant.
¶ Supplet in alijs/carētiā intrinſici do
loris cordialis: p dolores exercitationis
corpalis mltis modis. vt q̄ n̄ hn̄t irrigu-
um ſupi⁹ in corde q̄ delectet̄ balneati/nec
inferius q̄ purgent̄ abluti/ipi tāq̄ ferrū
vel es vel argentū/ponant̄ in camino tri
bulatiōis. aīas clarificare vel emollire va
lentis. ¶ Sūt q̄ nauſeant ſup māna de-
licatiſſimo v̄bi dei. ſuſpirātes ad alliū vel
pepones. vel carniuʒ ollas egypti. carna-
les ſcʒ delectatōes in fabulatiōib⁹. in ru-
morib⁹. in deſiderijs mūdi ↄtinuis: Poſ
ſunt aliq̄n tales plorare fatemur. ſed fletu
ſcl̄i: nō ſm deū. quem iteꝝ deflere neceſſe
erit. q: mortē operat̄. tā culpe q̄ pene eter
ne Uidebis alios q̄ p̄nītis miſerie curas:
rumoreſq; vndiq; alienas inutiles/imo
nocias vel eroq; lamēto ↄrias/ſp accumulāt
¶ Diſcipl̄s Uetas ḡ flere dāna ſcl̄i. mor
tes parentū. ſubuerſiōes regnoꝝ. ſtrages
corpoꝝ. Ubi erit illō apl̄i flere cū flētib⁹:
vbi pietas natalis: vbi xp̄iana charitas:

vbi cōpaſſio pꝛimoꝝ: ¶ Mgr̄ Foꝛtiter
impellis. ſi nō reſtitero. aut ſi nō cautus
alioꝛſum declinauero Utrūqꝫ difficile. ſꝫ
armabit nos gladiꝰ biceps ꝟbi dei viāqꝫ
faciet euadēdi. Paratus eſt hic gladius
aperire ſepem obicis tui. diuidendo lam̄
tum. iuxta diuiſionē circūſtantiaꝝ. potiſ
ſime finiū. qḋ fiet theologice. ſi fodiamꝰ
oꝛiginē lamenti/ ſcḋm duplicem moꝛalis
ſcaturiginis ſue venā. Hec vena certiſſi/
me amoꝛ eſt. Quis eñ flet/ niſi qꝛ leditur
amoꝛ ſuus .ſ. qḋ amat in ſe vel in altero.
Poꝛro. phi. ſm̄ diuiſionē boni triplicis:
triplicē amoꝛē poſuerūt. Theologizans
ſiquidē augꝰ. coartat amoꝛē ſub duplici
fine. ſimul cū oꝛigine ꝓpoꝛtionali. dicēs.
ꝙ eſt amoꝛ ſui. ſupple vel ſuoꝝ. vſqꝫ ad cō
temptū dei ꝑ inobedientiā preceptoꝝ Et
eſt ꝯuerſus ad ꝑoꝛē euerſuꝫ. qui eſt amoꝛ
dei vſqꝫ ad ꝯtēptū ſui ſupple ꝛ ſuoꝝ ¶ Di
ſcipulus Nō refugio diuidentē hūc gla/
K diū. ſi viā pateféceris ꝑ eū. ¶ Mgr̄ Dū
q̄s flet dāna bonoꝝ tpaliū ſcḋm aliqḋ ge
nus boni. vel honoꝛabilis. vel vtilis. vel
delectabilis ex ꝑmo amoꝛis ſui in finem
ꝯtēptus dei. nemo xp̄ianus dubitauerit.
q̄n peſſimꝰ ſit ꝛ deflēdus fletus iſte ¶ Di
ſcipulus Nec dubito. ſꝫ mediū inuenio.
q̄ nec ad deū dirigiť. nec ꝯtēnit ip̄m. q̄lis
eſt pius amoꝛ naturalis. bonus de gn̄e.
¶ Mgr̄ Pellis iteꝝ ad aliud deuiū ſi ſit
aliq̄s actus indifferēs inter bonū moꝛa/
le ꝛ malū. ꝛ inter bonū meritoꝛiū ꝛ maluꝫ
demeritoꝛiū Declinemꝰ ad pn̄s talē intro
itū. ꝛ dicamꝰ ſub ꝯpēdio de fletu delibera
to. bono vel malo. ex vltio fine deo. cū cir
cūſtantijs ad finē illū poſitis vel neglectiſ
ſeu reiectis. Nō eñ agit hō lamētū in ge/
nere ſed agit lamētū in nūero. teſte ariſto/
tele. qꝛ actiōes ſunt ſingulariū Fit igiť la
mentū cū circūſtātijs ꝛ fine ¶ Quiſquis
ḡ flet deliberate tpalia vel ſeip̄m/ aut ad/
dit ꝯditiōeꝫ deo quā apponere xp̄s docu/
it/ tā ꝟbo q̄ꝫ exēplo ſuo. Uerūtñ nō ſicut
ego volo ſed ſicut tu. Fiat voluntas tua.
ꝛ ita ploꝛat meritoꝛie. ſi dicto ſuo/ nō diſ/
ſentit affectus vel effectus ſuꝰ. Si ꝟo cō
ditionē hm̄ōi/ nec affectꝰ nec effectus plo
rātis addiderint actu vel habitu: lam̄tuꝫ
iā eſt ſcl'i nō ſm̄ deū ꝛ moꝛtē opatur Loq̄
mur tñ (vt expreſſimꝰ) ꝺ fletu hūano ſcꝫ li
bero. Nō eñ eſt in ꝑtāte nr̄a/ q̄n̄qꝫ ml'tis
viſis aut ſenſatiſ n̄ ploꝛare. ꝯnitēte etiā vo

luntatis affectu pro tpe ¶ Diſcip'ls Sūt
aliq̄ q̄ nec vno mō nec alio mō/ flere pn̄t.
etiā dū affectāt. q̄liter implebūt illud ap'li
ꝑmiſſuꝫ. flere cū flentibꝫ: Sūt q̄ lamētati
onibꝫ ita ſūt abſoꝛpti ſeu depreſſi/ ꝙ gau/
dere cū gaudentibꝫ vim nō hn̄t. ¶ Mgr̄
Una eſt ꝑ oēs paſſiones cōis difficultas
ꝛ ſi q̄dē deſit facultas/ ſufficit ꝛ ſuppletvo
luntas Ecce dꝫ aliq̄s mō flere cū flentibꝫ.
gaudere cū gaudētibꝫ. nō inuenit fletuꝫ.
deſideret aut deſiderare ꝯcupiſcat. imitā
do pſalmiſtā Cōcupiuit inq̄t aīa mea de
ſiderare iuſtificatiōes tuas ī om̄i tēpoꝛe.
Ualet h̄ ꝯſiliū in ml'tis ꝛ apud ml'tos. tñ
maxīe paruulis in xp̄o. nōdū habētibꝫ ex
ercitatos ſenſus pro ꝯſuetudīe bōi opis.
aut q̄ tēptationū pōdere vel interiꝰ vel ex
terius ꝯturbanť. dū in eis obtenebꝛatur
intellectꝰ. alligať affectꝰ. obtubať affatꝰ.
tolliť effectꝰ. Suppetūt exēpla pl'ima pro
pl'itate ſcādaloꝝ. vt a carne ſicut in lepro/
ſis ꝛ philocaptiſ ꝛ egrotiſ. vt a mūdo ſicut
in calūniā paſſis. ſpoliatiſ. carceratiſ. ꝛ alijſ
mille modis. vt a diabolo Demū a diabo
lo. nullꝰ eſt q̄ ſe abſcōdat q̄ circuit aſſidue
q̄rens quē deuoꝛet ¶ Sit aliq̄s cui dedit ·L·
ociuꝫ deꝰ vacādi ſibi. ſit ſegregatꝰ in here
mo. vel cenobio ab hūanis turbinibꝫ/ q̄/
q̄ꝫ nō ignoꝛet bella opiniōes ve belloꝝ cū
ceteriſ. De q̄bꝫ ait gregiſ. ꝙ neceſſe eſt ml'ta
mala ꝑuenire vt maluꝫ valeāt ſine fine nū
ciare. Aut ſi ſit talis in ſcl'o: ad quē nihil
de regimīe publico ſpectat tpali vel eccl'ia/
ſtico Aut foꝛte nihil ꝑcipit auditu de tali
bus. q̄lis erat in palma vas balſamite cō
tēplatiōis ꝛ ſeraphice ſurſum deuotiōis
maria magdalene. q̄lis altera maria egip
tiaca. q̄lis ꝑmus hermicola paulꝰ Queri
tur ſi fas ſit cuilibet taliū/ nec lugere nec
gaudere pro ꝓximis q̄s retinēs mūdus/
exagitat viciſſitudinibꝫ infinitiſ. Hoc nō
abſurde q̄ri. ſciet ille/ q̄ cognouerit pluresſ
acerrimos pati ſcrupulos. ſi nō defleant
belloꝝ varios euētus. mutatiōeſqꝫ regno
rū. Sapiēs eſt dicūt alij/ q̄ nō curat in cu
ius manu mūdꝰ ſit. Quid ſi pereūt pira.
Tales ꝯrie ꝯditiōis referūt ſeneca. ꝛ flac/
cus phs Unus/ puto. eraclitus/ ad oēm
occurſum hoim/ ridendo cachinnabat.
Adeo nihil ſeriū ſibi fieri videbať. Aliꝰ
democritus. hūanos inceſſanter ꝺflebat
errores: de quo mirādū dicit flaccus. vn̄
oculis/ tantꝰ ſuffecerit humoꝛ: ¶ Nemo

ſn primis obligat ad lacrimas exterioris oculi. ſufficiūt ille cordis. ſeu indicij rōnis. que nihil aliud dicūt ꝙ ꝯpaſſionē aliene miſerie. que ꝯpaſſio interior / deſiderat ſubleuationē facere, put oportet ꝛ quō oportet cū ceterꝭ circūſtātijs. ſi facultatem haberet. ¶ Nullus preterea tenet p quālibꝫ tpe vel incōmō. ꝯpaſſionē affectualem vel effectualē accipe. dū occupatio ſuppetit ī affectionibꝫ. ꝛ opibꝫ alijs. ſaltē bonis. ꝛ ſi nō eque vel magꝭ bonis. Nō eñ tenetur hō ſp ad melius faciendū. Tollit hec doctrina ſcrupulos ab oībꝫ de qbꝫ inqris. ſi ſe circa dīna ꝛ ſpūalia ſepius afficiāt hūanis affectionibꝫ nō inſpectis. qbꝫ obuiare ſuū nō eſt. nec ex officio vt ſuppōit. nec ex nēitatꝭ articlo. dū pt afflictꝭ, pbabilr aliūde ſuccurri. ¶ Ceterū. nemo pius ꝛ ſapiēs / imitator eſſe dꝫ alterutrius phorū ꝗs inducꝭ. qꝛ miſeriā alteriꝰ ridere. intemperātis ē ꝛ ſupbi. Dolere ꝓ quālibet ſortem hūanā / intolerablis eſt miſerie. vl inuidie ſtultiſſime. de q in iob. Stultū occidit inuidia. Et ſatiricus. Inuidia ſiculi non inuenere tyrāni. tormētū maiꝰ. Et flaccus. Inuidus / alterius rebꝫ marceſcit opimiꝭ. Hinc qdā cū vidiſſet triſtē aliū. euenit tibi inqt aliqd mali. aut alteri aliqd boni.

·M· ¶ Rurſus appropriate. p xpianis. ſcientibus illud apli. Diligētibꝫ deū oīa coopāt ī bonū. ꝛ ꝙ di, puidētia in ſui diſpoſitiōe nō fallit. Addimꝰ p ſerenatiōe ꝯſciāꝝ de qbꝫ inqris. ꝙ ſecure poſſunt in oīm recogitatiōe miſie tpalis. ſit illa ppria / ſit cōis in ſolaciū recipe oīa q ſcripta ſunt de paciencia tribulationū ſuſtinēda. queādmodū petrus admonet oēm curā nrām. ꝛ ſolicitudinē, pijcere in eū. nō ſolū tuā de te. ſed oēm de oībꝫ. ¶ Neqꝫ eñ tibi plus oneri dꝫ eē cura vl ſolicitudo aliena ꝙ ppria. vt nō excutias iſtā ex hūeris tuis ſup deum. Lege queādmodū xps in cruce. tāqꝫ grā dei dilectiſſimā ꝯmēdauit mrēm ſuo dilectiſſimo diſcplo. nec pꝰ modū de mre ꝟbū vllū inuenies. Hoc itaqꝫ exēplo docemur / cruci religiōis affixi. domū pris ꝛ mris obliuiſci. ꝛ eſſe ſup terrā ſine prē ſive mre ꝛ ſine genealogia. ¶ Quiſqs iſta ꝯpleuerit. ſerena pace gaudebit / in vtrāqꝫ paratus fortunā tpaliū. vel dextrorſuꝫ vl ſiniſtrorſum. qſi neutriꝰ partꝭ exiſtēs. niſi quā deus mōſtrauerit eligendā. nō ꝙ nō oremus pro principibꝫ ꝛ amicis / iuſte certantibꝫ. ſed ꝙ oīo voluatur ꝛ terminetur ad hoc centꝝ. oīō. Fiat volūtas tua. Nū qd nō hoc modo reſiſtētes inuicē apō danielē angeli / hūt ſub expectatiōe dīne diſpoſitionis ꝯcordiā. ¶ Potes addere ꝙ pro varietate circūſtātiaꝝ / expedit. nunc diutius frequētari lamentū. nūc ꝓ gaudiū ſpūs plus aſſumi. Exem. d duobꝫ fratribꝫ. ꝯcluſis in carcere penitētiali. Vnꝰ meditatō magꝭ. erat ad penas inferni qs demeruerat. alterius ad gaudia paradiſi q ſperabat. hic ſcōs / pulcro vegetoqꝫ corpore. alter ſqualida cute. vix oſſibꝫ herēte. ſentētia prīm. in eis par meritū iudicauit. ¶ Poſtremo teneat pauli determinatio cū ſapiente. omnē triſticiā ſeculi / a corde pellendā. Quod ſalubriter pt ad oēm paſſionē. ſit gaudiū. ſit ira. ſit deſiderium. ſit timor qñ nō eſt ſm deū / apte trahi. Nō eſt aūt ſm deū. ſi tollat aut nō edificet / debitū religioſe deuotiōis affectū vel effectū. vel intellectū cū affectu. ¶ Diſciplus. Ve miſeris qbꝫ licebat flere. ſibimet ipſis totos intendere. vacare ꝛ videre qm̄ ſuauis eſt dñs. Qui nihilominꝰ ſe derelinquūt. nec ſe nec alios digne flentes. Qui rumorū fabulationibꝫ indulgēt. ſꝫ nō vt lex tua dñe. Qui gratis occupant nil pro futurꝭ. cogitationibꝫ vagis. qbꝫ cuꝫ ſe oblectauerint dicente ſeneca / triſtes manent. nec ſibi nec alijs utiles. Inutiles crebro. quia tpa furant. rem precioſiſſimā. nec rediturām. Graui poſtremo ſe faſſe onerāt impedimt circūligāt mergūt. p murmur. p detractiones. p leticias de caſu inimicorū. p crudeles incōpaſſiōes ſup pditiōes aīaꝝ. gaudentes de parcialitate. valitura nihil alijs. obfutura plurimū ſibi. Dicūt tñ hoc agimus ꝛ querimus. vt oremꝰ attētius. immo ꝓ vt ſedulius vos dānetis. ¶ Magr. Intras ſatyram cui nulla poterit par eſſe tragedia qn potius redeamꝰ ad brē nrē lamentū. qd nobis ſit in exemplar fructuoſe lamentatiōis. ¶ Diſcipls. Neſcis qntum doleā plenꝰ indignatiōe ſpūs. ¶ Magr. Vide ne lacū intres queꝫ fodiſti gemens fruſtra. fer eos qs nō habes fas corrigere. timori qꝫ dei locū linque. ¶ Diſcꝭ. Conferamus laudo de brā pulcerrima mulieꝝ. nedū qnā mō lamentata ſit ꝛ plorauerit. ſed de qlibꝫ vniuerſaliter affectu / qliter vſa fuerit in canticꝭ. ꝛ hymnis cāticordis. hoc eſt in exultatiōe

cordis ſui. Cetere nos interea deſerant
mordaces ⁊ noxie curaꝝ muſce. mentꝫ ir-
ruentes oculis ⁊ ſuauitatē deuotiōis. cū
ſabbati trāquillitate/perdentes ¶ Ægꝛ
Reficiat tñ antea/nr̄i laborē mltiloquiū/
quies oportuna ſilentij Cras agemus vt
voles Cuiuſlibet interea ſingillatim apō
ſe vigeat recordatio. lamentū nutriens ⁊
ꝯfirmās timoratū/apō deū. qꝛ misericor
dia eius a ꝓgenie in ꝓgenies timētibꝫ eū.

A ## ¶ Sequunť · decez · ⁊ · viij ·

conſiderationes.

¶ Prima ſit miſericordia dñi timentibꝫ
eū. Leteť cor meū vt timeat nomē tuū. no
mē ſcm̄ ⁊ terribile. Scio canēte te btiſſia
ṽgo/teſte ꝓphetico ſmōe/qꝛ bn̄placitū eſt
dño ſup timētes eū ⁊ i eis q̄ ſperāt ſup mīa
eius Iūgiť merito ſpes de mīa/ad timo-
rē de iuſticia. Sicut em̄ nomē dñi reddiť
ſcm̄ ⁊ ſuaue ſperātibꝫ. ſꝫ ne dulcedo mellei
ſpūs plus ꝯmedať q̄ȝ ſatis eſt /terror ad
diť diſtrictiōis iuſtitie q̄ſi ſalis ad ſaporē
¶ Terret te o aīa. deus vltionū dñs. deꝰ
iuſtus ⁊ iuſticias diligens. alliciat miſeri
cors in eſſentia. ⁊ miſerator i efficacia. do
minꝰ ſuauis ⁊ mltū miſericors Dānat te
thronꝰ iuſticie. adi cū fiducia thronū mīe
dū licet appellare. dū adhuc dies eſt ꝯpati
onis. dum mīa ſedet in throno ſuo que
exupat iudiciuȝ. Caue ne differas. quſq̄ȝ
dñs accipiat tp̄s a te. tunc vtiq̄ȝ iuſticias
iudicabit nec appellare licebit. Ecce ꝯfu
git ad thronū mīe. reus iſte o btiſſima ṽ-
go regina mīe. defēde iura curie regni tui
cū filio tuo. dū ſedes a dextris in ea. dum
tp̄s eſt miſerēdi. Defer appellationi mee.
ſuſcipiēs cā ad te. Nō remittas ad ſedem
iuſticie. qm̄ terribilis eſt nimis ⁊ aggra
uans ⁊ inſuſtētabilis ira eius Horrēduȝ
eſt deniq̄ȝ incidere in manꝰ eius dt apl's.
¶ Audio quid moneat. imo iubeat mīa.
Si vis mīam fac mīam ⁊ ama eā. ſerua
leges curie q̄s dictat mīa. Quales leges?
Dimittite ⁊ dimittemini. Nolite iudica
re ⁊ nō iudicabimini Date ⁊ dabiť vobis
In qua em̄ mēſura menſi fueritꝫ. remetie
tur ⁊ vobis. Deniq̄ȝ iudiciū ſine mīa. fiet
ei q̄ nō fecerit mīam Remota mīa. ⁊ q̄s iu
·D· diciū ſuſtinebit? ¶ Credo dña qꝛ ſic eſt.
adiuua incredulitatē meā. Cōſciꝰ itaq̄ȝ ſū
mihimetipſi. q̄ ex corde deſidero dimitte
re debitoribꝫ meis. ſicͭ ⁊ vult ⁊ p̄cepit miſe

ricors filiꝰ tuus. ſꝫ trepidat cōſcia ſup ef-
fectibꝫ Deſideriū paupis exaudiet dñs.
p̄parationēȝ ꝯcupiſcētꝫ dimittere magꝫ a-
ſpiciet. q̄ȝ ad exhibitiōem opis. ¶ Si nō
ſatꝫ effecero qd̄ in me fieri ꝯcupiſco. vt di
mittātur mihi peccata mea. fiat mihi ſm̄
deſideriū. q̄liter ea cupio mihi dimitti. di
mittā ⁊ debitoribꝫ imo gn̄aliter vniuerſis
Deſideret igiť miſericors filius tuus O
regina mīe. deſideret te orāte. q̄tenꝰ mihi
dimittat pcc̄a mea. certe cuȝ ſibi ſupperat
poſſe in omī qd̄ deſiderat (ſi dſiderare di
ci pt̄) dimittet. vtiq̄ȝ talē me faciet cui di-
mittere iā ſit opꝰ iuſticie ſue. qꝛ ꝓmiſſio-
nis. dimittite ⁊ dimitteť vobis. Dicā tñ
aliq̄ q̄ꝛ mihi videť eē teſtis ꝯſcia. ſi falliť
corrigať Dimitto tali deuotiōe cuilibꝫ d
bitori ꝓ xp̄o in vita rea. q̄ nullū volo reū
fieri debiti pene gehēnalis ⁊ tādeȝ a para
diſo ſecludi Abſit hec iniq̄tas tā crudeliſ
Dimitto rurſus tali rōe. q̄ nulli vellē pe-
nas inferri vt pene ſūt. vijs iniuſtis Nul
las inſup moleſtias ꝓcurare fieri. iuris
ordie (q̄ tuus ē o deus) interrupto Si āt
p te aut tuos iudices ſubordiātos. iudi-
ciū infligꝫ ad correctionē maloꝝ. ⁊ innocē
tiū ſublauationē aut ꝯſolationē/ bn̄dictꝰ
tu in oībꝫ opibꝫ tuis. qꝛ iuſta ſunt in oībꝫ
vijs ¶ Pro plane mihi ſic dimitti iniq̄ta
tes meas. p afflictiōes in p̄nti. ſub manu
mīe tue. q̄tenꝰ nō refuges eas. vbi ⁊ q̄n hor
rēdū ē incidere i manꝰ dānātꝫ iuſticie tue
¶ Da mihi miſo. mr̄ mīe. q̄tenꝰ miſerear
aīe mee. placēs deo. habeā odio iniq̄tatē.
qꝛ q̄ diligit iniq̄tatē/odit aīaȝ ſuā Quid
aūt infelicꝰ. q̄d crudelꝰ. q̄ȝ odire aīam ſu
am. qꝛ q̄ ſibi neq̄m/cui bonꝰ? ¶ Sentio
dña mīe. ſentio fateor. ⁊ ſi negare p̄ſume-
rem. mētireť iniq̄tas ſibi Sētio ve miſo
mihi ꝯmotiōes aliq̄n varias. aduerſus ſi
miles mihi pcc̄ores. aut minꝰ pcc̄ores. p̄-
ſtim ſi mihi aut meis ṽbis vel opibꝫ/mo
leſtias inferūt etiā ſi iuſte ſunt Renitor
o dña dū veniūt ꝯmotiōes ad iudiciū ſu
perioris rōis. vellē nō moueri. nō iraſci. nō
formidare. nō ꝯturbari. ſꝫ impſcm̄ meū vi
dent ocli tui. gemo ſub pōdere veterꝫ hōiſ
mei. velle pacꝫ mihi adiacet. ſꝫ poſſe nō in
uenio ¶ Fiat dñe volūtas tua. ſic in celo
rōis ſic in terra ſenſualitatꝫ. Sed h̄ alq̄n
dať nō ex toto pfecte. quſq̄ȝ abſorpta fue-
rit mors i victoria. laborabo ⁊ onuſtꝰ ero
q̄ȝdiu ſū pegrinus a te ¶ Onerat corpus

onerat quotidianū opus onerat peccās
ꝓprimus. onerat diabolus aſtutus. caro
blandicijs. mūdus āguſtijs. demū ſicut
onus graue. grauate ſunt ſuꝑ me iniqui/
tates mee cū oīb⁹ iniuſticijs. ¶ Succur
P rāt obſecro q̄drige tue. quadrige amina/
dab q̄ voluntarius interpretatur Benig
ne fac dn̄e in bona volūtate tua mecū. i.
bn̄ ignite age. cū q̄drigis his ꝟtutū igni/
tis. vt helye Sublenēt fides ſpes ꝛ chari
tas Ueniāt eq̄ tractores q̄drigaꝝ. cū ortꝫ
q̄tuor virtutū totidē cardinaliū Jſta. vij.
onera moleſtiaꝝ. fides on⁹ corꝑis. ſpes o
n⁹ opiſ charitas on⁹ ꝓximi pc̄coꝝ Prudē
tia ſuper aſtutiā. tꝑātia ↄcupiſcētiā. forti
tudo triſtitiā. Juſticia poſtremo oēꝫ neq̄
tiā ¶ Letet cor querētiū dn̄m Jubet hec
(virgo ſuauiſſima) filius tuus tot⁹ deſi/
derabilis ꝑ ꝓphetaꝫ Fiat in me qđ iubet.
Fiat qđ ſeq̄t Querite dn̄m ꝛ ↄfirmami/
ni. querite faciē eius ſꝑ. Jta dn̄a ſim nu/
meratus in gn̄atione querētiū dn̄m. que
rentiū faciē dī Jacob. Ue q̄d tibi ꝛ leticie
pc̄coꝝ ſtolidiſſime: Nunq̄d nō audis. nō
ne paueſcis ꝟbū ſapiētis: Nō docēt ſtul
tū delicie. nōne legꝭ ꝙ meli⁹ eſt ire ad do/
mū luct⁹ q̄ꝫ ad domū ↄuiuij: Et rurſum
Riſuꝫ reputaui errorē. ꝛ gaudio dixi. cur
fruſtra deciperis ¶ Sed ex aduerſo. con
ſolantē. ꝛ ↄſulentē audio. delectare ī dn̄o
ꝛ dabit tibi petitōes cordis tui. Totus
deniq̄ꝫ pſalmoꝝ decurſus inuitat ad exul
tationē. gaudiū ꝛ laudē. nedū hoīes. ſed
gn̄aliter oēs creaturas. Hinc de hoīb⁹ in
ſpāli Beat⁹ hō q̄ ſcit iubilationeꝫ Quid
aūt eſt iubilus niſi gaudiū cordis inten/
ſum. qđ nec retineri p̄t intus nec foris ex
primi. Hilarē ad extremuꝫ datorē diligit
deus. Onerosa res dn̄o ſuo. ſuus triſtis
Delectat alacris hilaritas obſequentis.
Qualis honor dn̄i/ſi ſuus ſꝑ horreat eū
tortorē. vt deluſorē. vt irriſorē ꝛ tyrānuꝫ:
¶ Crudelē liteꝫ hanc (o aīa xp̄iana) iam
ſcripſimus abſolutā ex ap̄lica diſtinctiōe
de triſticia ꝛ leticia ſm deū. ꝛ ſm ſcl̄m. ſm
veterē ꝛ nouū hoīem Leteꝝ finis ꝛ inten
tio/leticie tue/nom̄ imponet. ſi timorata
Letet (inq̄t ꝓpheta ad dn̄m) cor meuꝫ. q̄
fine: vt timeat nomē tuū Si cū modeſtia
Gaudere in dn̄o ſꝑ. Sequit. Modeſtia
vr̄a nota ſit omib⁹ hoīb⁹ Si ſuauis ī ſpi
ritu ſcō Si gr̄⁹. ſi ſeria. ſi modeſta. ſi ſub
triſtis ī veteri hoīe. ſi verecūda corā dn̄o.

ſi vilis ſibi ſperet in mīa dei. ſi lacrimoſa
cū decore. ſi q̄ruloſa cū pace. exultabūda
cū timore ¶ Cōmonitio deniq̄ꝫ ſapiētis.
Qui diligitis dn̄m timete illū. ecce timo/
rem. Deinde de mīa ꝛ leticia ſimul in ob/
lectatiōem. i. oēm lactationē. vobis vēiet
mīa Recte quidē ad marie canticū. ꝛ mīa
eius a ꝓgenie in progenies timētib⁹ eum
Vn̄: ꝓpter gn̄ale in oēs bn̄ficiū Magni/
ficat aīa mea dn̄m Jniciū qđdā tangens
modū expōnis moralis ſeu tropologie la
mētationū Jeremie ¶ Aleph. Qūo ſedet Q
deiecta. ꝛ eiecta. ciuitas aīe mee. prius ple
na ꝑplō. virtutū oīm. nūc ſola ꝛ ſolitaria
facta locus ſpinaꝝ. ꝛ vepriū pc̄coꝝ Facta
eſt ipa prius dn̄a gētiū per ſubiectionem
paſſionū oīm: nūc velut mr̄ vidua. nō ha
bēs viri dei ſui protectionē. aduerſus ty/
rānidē demonioꝝ Jpa dudū ꝑnceps ꝓ/
uinciaꝝ: que ſunt ſenſus ſui iure ſubditi
ſuo principatui: facta eſt eis ſub tribu/
to/duriſſime ſuitutis. in luto luxurie. pa
leis ſuꝑbie. laterib⁹ auaricie. fornace fer/
rea totius miſerie ¶ Beth Plorās plora
uit aſſidue. in afflictiōis nocte. ꝛ lacrime
eius voluūtur in maxillis eius exterius.
Nō eſt q̄ ↄſolet eam. ex oīb⁹ caris eius. ā
gelis ꝛ ſcīs caris ei⁹. ꝛ oēs amici eius ſpre
uerūt eā. q: vidēt a ſpōſo ſpretā. ꝛ facti ſūt
eius inimici. zelantes aduerſus miſeram
ꝛ ream. pro honore domini. quē offendit
¶ Gymel Migrauit iudas. deſerēs aīaꝫ
meā ne ↄfiteret. ꝛ hoc ꝓpter afflictionē cul
pe totiens repetite. ꝛ ml̄titudinē ſeruitu/
tis verecūde. quā hꝫ totiens iterata: nec
valitura ꝓpter ↄtinuū recidiuum/ↄfeſſio
¶ Deleth. Uie ſyon. que ſunt itinera. q̄/
bus aīa ſcandit ad ſpeculationeꝫ dīnoꝝ.
lugent. dū materiā dant lugendi. eo ꝙ nō
ſit bonus ꝛ altus cogitatus. qui veniat
ad ſollennitatē gaudentis affectus Oēs
porte eius. ſenſus videlicet exteriores. ſūt
deſtructe. peruerſis ſecantiū ſecurib⁹ Sa
cerdotes eius. vires ſuperioris rōnis. ge
mentes pro voce exultatiōis ꝛ ↄfeſſiōis.
Uirginales olim affectiōes ſue ſūt ſqua/
lide turpes ꝛ fede Quid plura: ꝛ ipa tota
eſt oppreſſa amaritudine vicioꝝ. pro ſua/
uitate ſcōꝝ bene olentiū vnguentorum.

¶ Sequitur tractatus

ſeptimus principalis proſaicus. de mēte
cordis. ꝛ cognitione dei ſuꝑ illo quinto